

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2009

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä kesäkuuta 2009

N:o 435—441

SISÄLLYS

N:o		Sivu
435	Laki toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta	3529
436	Laki lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain muuttamisesta	3533
437	Laki lastensuojelulain 17 §:n muuttamisesta	3535
438	Laki ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen VII luvun vaarallisten aineiden kuljetusta kappaletavarana aluksessa koskevan säännösten (IMDG-säännöstö) 1.3 luvun lainsäädännön alaan kuuluvien määräyksien voimaansaattamisesta	3537
439	Tasavallan presidentin asetus Australian kanssa sosiaaliturvasta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta	3538
440	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maidon tuotantotuen hakemisesta ja maksamisen edellytyksistä	3539
441	Työ- ja elinkeinoministeriön asetus maksullisista suoritteista	3541

N:o 435

L a k i

toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta ja sopimuksen soveltamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sopimuksen voimaansaattaminen

Haagissa 19 päivänä lokakuuta 1996 toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa tehdyn yleissopimuksen lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Suomen keskusviranomainen

Sopimuksessa tarkoitettuna keskusviranomaisena toimii Suomessa oikeusministeriö. Jos keskusviranomaiselle tulee sopimuksen 8, 9 tai 33 artiklan nojalla Suomen viranomaisille osoitettu pyyntö, keskusviranomaisen tulee siirtää asia sille tuomioistuimelle tai viranomaiselle, joka on toimivaltainen ratkaisemaan asian.

HE 218/2008
LaVM 7/2009
EV 63/2009

69—2009

Oikeusministeriö huolehtii sen kautta sopimuksen nojalla lähetettyjen viranomaisen tiedonantojen kääntämisestä, jos käännös lain tai sopimuksen mukaan tarvitaan.

3 §

Virka-apu

Valtion ja kunnan sosiaalihuollon viranomaisten, poliisiviranomaisten ja rajavartiolaitoksen tulee antaa keskusviranomaisen pyynnöstä virka-apua lapsen olinpaikan ja olosuhteiden selvittämiseksi sekä holhousviranomaisten lapsen edunvalvontaa ja omaisuutta koskevien seikkojen selvittämiseksi.

4 §

Pyynnön hyväksymistä koskevan asian ratkaiseminen

Suomen viranomaisille sopimuksen 8 tai 9 artiklan nojalla osoitettuun pyyntöön suostumisesta päättää se tuomioistuimien tai viranomaisen, joka olisi pyynnössä tarkoitettussa asiassa toimivaltainen, jos asia ratkaistaisiin Suomessa. Jos pyynnön sisältävä asiakirja on erehdyksessä toimitettu tuomioistuimelle tai viranomaiselle, joka ei ole asiassa toimivaltainen, sen on viipymättä siirrettävä asiakirja toimivaltaiseksi katsomalleen tuomioistuimelle tai viranomaiselle. Siirrosta on ilmoitettava pyynnön tehneelle.

Jos pyyntö koskee sitä, että Suomen viranomaisen käyttäisi asiassa toimivaltaa, kysymys pyyntöön suostumisesta ratkaistaan siinä yhteydessä, kun pyynnössä tarkoitettu asia on tullut täällä vireille.

Jos pyyntö siitä, että sopimuksen osapuolena oleva vieras valtio saisi käyttää asiassa toimivaltaa, esitetään muutoin kuin vireillä olevan lapsen suojelua koskevan asian yhteydessä ja käräjäoikeus on 1 momentin mukaan toimivaltainen, asian käsittelyyn sovelletaan, mitä hakemusasioiden käsittelystä säädetään. Asia tulee vireille, kun pyyntö on saapunut käräjäoikeuteen.

5 §

Pyynnön esittäminen toisen valtion viranomaiselle

Sopimuksen 8 tai 9 artiklan mukaisen pyynnön esittämisestä sopimuksen osapuolena olevan vieraan valtion viranomaiselle tai luvan antamisesta asian osapuolelle tällaisen pyynnön esittämiseen päättää se tuomioistuin tai viranomaisen, joka olisi asiassa toimivaltainen, jos asia ratkaistaisiin Suomessa.

Kysymys pyynnön esittämisestä ratkaistaan siinä yhteydessä, kun pyynnössä tarkoitettu asia on tullut täällä vireille.

6 §

Asian osapuolten kuuleminen

Pyynnön hyväksymistä tai pyynnön esittämisestä koskevassa asiassa on varattava tilaisuus tulla kuulluksi sille, jolle olisi varattava tilaisuus tulla kuulluksi, jos pyynnössä tarkoitettu asia ratkaistaisiin Suomessa. Asia voidaan kuitenkin ratkaista varaamatta kuulemistilaisuutta, jos kuultavan mielipide käy luotettavasti ilmi pyyntöön liittyvistä asiakirjoista eikä kuuleminen ole tarpeen asian selvittämiseksi.

7 §

Muutoksenhaku pyynnön hyväksymistä tai pyynnön esittämistä koskevaan päätökseen

Päätökseen, jolla on hylätty sopimuksen 9 artiklassa tarkoitettu pyyntö siitä, että sopimuksen osapuolena oleva vieras valtio saisi käyttää asiassa toimivaltaa, tai päätetty, ettei sopimuksen 8 tai 9 artiklassa tarkoitettua pyyntöä esitetä, ei saa valittamalla hakea muutosta.

Muuhun pyynnön hyväksymistä tai pyynnön esittämistä koskevaan päätökseen voidaan hakea muutosta siten kuin muutoksenhausta asianomaisen tuomioistuimen tai viranomaisen päätökseen säädetään. Valitus on käsiteltävä kiireellisenä.

8 §

Tunnustamisesta ja täytäntöönpanokelpoisuudesta päättäminen

Sopimuksen osapuolena olevassa vieraassa valtiossa annetun päätöksen tunnustamisesta ja täytäntöönpanokelpoiseksi vahvistamisesta päättää Helsingin hovioikeus.

Hakemuksen tekemisessä ja käsittelyssä sekä muutoksenhaussa noudatetaan soveltuvin osin, mitä lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain (361/1983) 36—40 ja 42 §:ssä sekä 44 §:n 2 momentissa säädetään.

9 §

Salassa pidettävän tiedon antaminen

Sosiaalihuollon viranomainen saa sopimuksen 34 artiklassa mainituin edellytyksin antaa Suomen keskusviranomaiselle tai tietoa sopimuksen nojalla pyytävälle vieraan valtion viranomaiselle sellaisen salassa pidettävän tiedon, jonka se saisi sosiaalihuollon asiakkaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (812/2000) 18 §:n 1 momentin mukaan antaa Suomen tuomioistuimelle tai muulle viranomaiselle.

Suomen holhousviranomainen saa tämän pykälän 1 momentissa mainituin edellytyksin antaa siinä tarkoitetuille tahoille salassa pidettävän tiedon, jos holhousviranomainen saisi holhoustoimesta annetun lain (442/1999) 92 §:n 3 momentin 1 tai 3 kohdan mukaan ilmaista sen Suomen tuomioistuimelle tai muulle viranomaiselle.

10 §

Lausunto tapaamisoikeutta koskevassa asiassa

Jos lapsen tapaamisoikeutta koskeva asia tulee ratkaistavaksi sopimuksen osapuolena olevassa vieraassa valtiossa ja asia koskee lapsen ja tämän Suomessa asuvan vanhemman välistä yhteydenpitoa, viimeksi mainittu voi pyytää sosiaalilautakunnan lausuntoa niistä olosuhteista, jotka ovat merkittäviä tapaamisoikeuden myöntämisen tai käyttämisen kannalta. Lausunnossa saa ilmaista myös salassa pidettäviä tietoja siten kuin lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain 16 §:n 3 momentissa säädetään.

Lausunnon antaa sen kunnan sosiaalilautakunta, jonka asukas lausuntoa pyytävä sosiaalihuoltolain (710/1982) 14 §:n mukaan on. Lausunto toimitetaan Suomen keskusviranomaiselle tai suoraan sen valtion toimivaltaiselle viranomaiselle, jossa asia tulee ratkaistavaksi.

Tämän pykälän nojalla kunnan järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annettua lakia (733/1992), jollei lailla toisin säädetä.

11 §

Tiedon antamisen rajoitus

Poiketen siitä, mitä 9 ja 10 §:ssä säädetään, tietoa ei kuitenkaan saa antaa eikä Suomen keskusviranomainen saa sitä välittää edelleen, jos se aiheuttaisi todennäköisesti vaaran lapselle taikka lapsen omaisuudelle tai uhkaksi lapsen perheenjäsenen vapautta tai elämää.

12 §

Todistus huoltajan tai edunvalvojan asemasta

Maistraatin tulee lapsen huoltajan tai edunvalvojan pyynnöstä antaa todistus tämän asemasta ja valtuuksista, jos:

1) lapsen asuinpaikka on Suomessa ja pyytäjän asema huoltajana tai edunvalvojana perustuu suoraan lakiin; tai

2) päätös, johon huoltajan tai edunvalvojan asema ja valtuudet perustuvat, on tehty Suomessa.

Maistraatti ei kuitenkaan ole velvollinen antamaan todistusta, jollei pyytjä osoita, että hän tarvitsee sitä vieraassa valtiossa. Todistusta ei saa antaa, jos todistuksen antamiseksi tarvittavat tiedot eivät käy ilmi suoraan laista, väestötietojärjestelmästä tai holhoustoimesta annetun lain 64 §:ssä tarkoitetusta holhousasioiden rekisteristä eikä todistusta pyytävä esitä niistä luotettavaa selvitystä.

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että toimivalta antaa todistus kuuluu vain asetuksessa nimetyille yhdelle tai useammalle maistraatille. Pyyntö todistuksen saamiseksi ja siihen liittyvä selvitys voidaan kuitenkin toimittaa mille tahansa maistraatille. Jos tämä maistraatti ei ole asiassa toimivaltainen, sen on viipymättä siirrettävä asia toimivaltaiselle maistraatille.

13 §

Asetuksenantovaltuus

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

14 §

Voimaantulo

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 436

L a k i**lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lapsen huollosta ja tapaamisoikeudesta 8 päivänä huhtikuuta 1983 annetun lain (361/1983) 18 §, 20 §:n 2 momentti sekä 22 ja 29 a §, sellaisina kuin ne ovat, 18 §, 20 §:n 2 momentti ja 22 § laissa 186/1994 ja 29 a § laissa 1155/2004, sekä
lisätään lakiin uusi 18 a §, 19 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 186/1994, uusi 4 momentti ja lakiin uusi 29 b § seuraavasti:

4 luku

**Kansainvälisen yksityisoikeuden alaan
kuuluvat säännökset**

18 §

*Lapsen huolto välittömästi lain tai tahdon-
ilmaisun nojalla*

Lapsen huollon määräytymiseen ja päättämiseen välittömästi lain tai tahdonilmaisun nojalla sovelletaan sen valtion lakia, joka määrätään sovellettavaksi toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeiluun liittyvissä asioissa Haagissa 19 päivänä lokakuuta 1996 tehdyn yleissopimuksen 16, 19 ja 21 artiklassa.

18 a §

*Huoltajan tehtävien hoitamiseen sovellettava
laki*

Huoltajan tehtävien hoitamiseen sovelletaan sen valtion lakia, missä lapsella on asuinpaikka. Jos lapsen asuinpaikka siirtyy toiseen valtioon, sovelletaan sen valtion lakia.

19 §

Toimivalta lapsen asuinpaikan perusteella

Suomen viranomainen voi tutkia lapsen huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevan asian niin kuin lapsella olisi asuinpaikka Suomessa, jos lapsi oleskelee Suomessa ja hän on kotimaassaan esiintyvien levottomuuksien vuoksi vailla asuinpaikkaa tai hänen asuinpaikkaansa ei kyetä selvittämään.

20 §

Toimivalta muissa tapauksissa

Suomen tuomioistuin voi avioliiton purkamista koskevan asian yhteydessä tutkia aviopuolisoiden lapsen huoltoa tai tapaamisoikeutta koskevan asian, vaikka lapsella ei asian vireille tullessa ole asuinpaikkaa Suomessa, jos:

1) ainakin toinen vanhemmista on lapsen huoltaja ja ainakin toisella lapsen vanhemmista on asian vireille tullessa Suomessa asuinpaikka;

2) huoltajat ovat asian tultua vireille hyväksyneet asian tutkimisen Suomessa; ja

3) toimivallan käyttäminen asiassa on lapsen edun mukaista.

22 §

*Huollosta ja tapaamisoikeudesta päätet-
täessä sovellettava laki*

Lapsen huoltoa ja tapaamisoikeutta koskevaa asiaa ratkaistaessa ja sopimusta vahvistettaessa sovelletaan Suomen lakia. Jos asialla on läheinen yhteys vieraaseen valtioon, tuon valtion laki voidaan kuitenkin poikkeuksellisesti ottaa huomioon, jos lapsen etu sitä edellyttää.

29 a §

Säännösten toissijaisuus

Mitä 19—21 ja 23—29 §:ssä säädetään, sovelletaan ainoastaan, jollei tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevilla asioilla ja ase-

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

tuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetusta neuvoston asetuksesta (EY) N:o 2201/2003, jäljempänä *Bryssel IIa -asetus*, tai Suomea sitovasta valtiosopimuksesta muuta johdu.

29 b §

Suomen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaisuus ja viittaus vieraan valtion lakiin

Vieraan valtion lain säännös, jota olisi tämän luvun säännösten mukaan sovellettava, on jätettävä huomiotta, jos sen soveltaminen johtaisi lapsen etu huomioon ottaen ilmeisesti Suomen oikeusjärjestyksen perusteiden vastaiseen tulokseen.

Jollei tämän luvun säännöksistä muuta johdu, viittauksella vieraan valtion lakiin ei tämän luvun säännöksissä tarkoiteta asianomaisen vieraan valtion kansainvälisen yksityisoikeuden alaan kuuluvia säännöksiä.

Tämän lain voimaantulosta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 437

Laki**lastensuojelulain 17 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 13 päivänä huhtikuuta 2007 annetun lastensuojelulain (417/2007) 17 § seuraavasti:

17 §

Lastensuojelun järjestäminen eräissä erityis-tilanteissa

Jos lapsen sijoittamista perhehoitoon tai laitoshoitoon koskeva asia tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 tai Suomea sitovan valtiosopimuksen nojalla on ratkaistava Suomessa, mutta mikään kunta ei ole 16 §:n mukaan velvollinen järjestämään kyseistä hoitoa tai huoltoa, sen järjestämisestä päättäminen kuuluu lapsen viimeisimmän asuin- tai oleskelukunnan viranomaisille. Jos lapsella ei ole ollut asuin- eikä oleskelukuntaa Suomessa, päätösvalta kuuluu sen kunnan viranomaisille, jossa lapsen vanhemmat tai toinen heistä asuu tai oleskelee taikka, jos kumpikaan vanhemmista ei asu eikä oleskele Suomessa, vanhempien tai toisen heistä viimeisimmän asuin- tai oleskelukunnan viranomaisille. Jos kummallakaan vanhemmista ei ole ollut asuin- eikä oleskelukuntaa Suomessa,

päätösvalta kuuluu Helsingin kaupungin viranomaisille. Jos lapselle päätetään järjestää perhehoitoa tai laitoshuoltoa Suomessa, vastaa sen järjestämisestä ja tästä aiheutuvista kustannuksista se kunta, jonka viranomainen on edellä sanotun mukaisesti päättänyt asiasta.

Lastensuojelun järjestäminen sellaiselle lapselle, jonka vanhemmat tai toinen heistä on tai on ollut Suomen kansalainen, mutta jolla ei ole sosiaali- ja terveysministeriön selvityksen mukaan asuin- tai oleskelukuntaa Suomessa ja jonka sosiaali- ja terveysministeriö saamiensa alustavien tietojen perusteella ei katso saavan asianmukaista huoltoa asuintai oleskelumaassaan, kuuluu 1 momentissa säädettyjen perusteiden mukaan määräytyvälle kunnalle. Lastensuojelua voidaan tämän momentin nojalla järjestää vain, jollei 1 momentissa mainitusta asetuksesta tai Suomea sitovasta valtiosopimuksesta muuta johdu.

Asianomainen kunta voi pyytää ulkoasiainministeriön välityksellä virka-apua lastensuojelutarpeen selvittämiseksi ulkomailla. Selvityksen voi ulkomailla tehdä myös sellainen henkilö, joka konsulipalvelulain (498/1999) 33 §:n mukaan voi suorittaa julkiselle notaarille kuuluvia tehtäviä.

Jos lapsi on valtiossa, joka on toimival-
lasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden
tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä
yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten
suojeluun liittyvissä asioissa Haagissa 19 päi-
vänä lokakuuta 1996 tehdyn yleissopimuksen
osapuoli tai jos muutoin on aihetta otaksua,

että tällaisen valtion viranomaisilla on lapsen
suojelun kannalta merkityksellisiä tietoja,
pyyntö lastensuojelutarpeen selvittämiseksi
voidaan osoittaa oikeusministeriölle.

Tämän lain voimaantulosta säädetään val-
tioneuvoston asetuksella.

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Oikeusministeri *Tuija Brax*

N:o 438

L a k i

ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteen VII luvun vaarallisten aineiden kuljetusta kappaletavarana aluksessa koskevan säännösten (IMDG-säännöstö) 1.3 luvun lainsäädännön alaan kuuluvien määräyksien voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (SopS 11/1981) liitteen VII luvun A osan 3 säännön vaarallisten aineiden kuljetusta kappaletavarana aluksessa koskevan säännösten (IMDG-säännöstö) 1.3 luvun lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 16 päivänä toukokuuta 2008 tehdyllä päätöksellä, ovat lakina voimassa sellaisina kuin Suomi on niihin sitoutunut.

2 §

Suomen säädöskokoelman sopimussarjassa julkaistaan IMDG-säännösten 1.3 luvun muutokset sekä mainitun luvun 1.3.1.1—1.3.1.3 kappaleet sellaisina kuin ne ovat muutettuina 1 §:ssä mainitulla päätöksellä. IMDG-säännöstö on kokonaisuudessaan nähtävänä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa siitä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.

3 §

Tämän lain voimaantulosta säädetään tasavallan presidentin asetuksella.

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

N:o 439

Tasavallan presidentin asetus

Australian kanssa sosiaaliturvasta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta ja sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä annetun lain voimaantulosta

Annettu Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministerin esittelystä, säädetään:

1 §

Suomen tasavallan ja Australian välillä sosiaaliturvasta Helsingissä 10 päivänä syyskuuta 2008 tehty sopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 21 päivänä lokakuuta 2008 ja jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 28 päivänä marraskuuta 2008 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on vaihdettu 19 päivänä toukokuuta 2009, tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009 niin kuin siitä on sovittu.

sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä 28 päivänä marraskuuta 2008 annettu, myös Ahvenanmaan maakuntapäivien osaltaan hyväksymä laki (752/2008) tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

3 §

Sopimuksen muut kuin lainsäädännön alaan kuuluvat määräykset ovat asetuksena voimassa.

2 §

Australian kanssa sosiaaliturvasta tehdyn

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2009.

Helsingissä 12 päivänä kesäkuuta 2009

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri Sirkka-Liisa Anttila

N:o 440

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
maidon tuotantotuen hakemisesta ja maksamisen edellytyksistä**

Annettu Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 10 §:n 7 momentin ja 25 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin niistä on 25 §:n 3 momentti laissa 430/2007:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) mukaiseen maidon tuotantotuen hakemiseen ja maksamiseen, kun Maaseutuvirasto maksaa tuottajille maidon tuotantotukea meijereiden ostaman ja hyväksymän maitomäärän tai kuluttajille suoraan myydyin maidon perusteella.

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) *kuluttajille suoraan myydyllä maidolla* maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007, jäljempänä *markkinajärjestelyasetus*, 65 artiklan g kohdassa tarkoitettua suoramyyntiä;

2) *meijerimaidolla* markkinajärjestelyasetuksen 65 artiklan f kohdassa tarkoitettua toimitusta;

3) *kiintiörekisterillä* Maaseutuviraston hallinnoimaa tietojärjestelmää, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuottajien tuottamista maitomääristä ja heidän hallinnassaan olevista maidon viitemääristä.

3 §

Maidon tuotantotuen hakeminen

Maidon tuotantotukea haetaan toimittamalla Maaseutuviraston vahvistama osallistumisilmoitus kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle Maaseutuviraston määräämään ajankohtaan mennessä.

Osallistumisilmoitus on toimitettava sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella maatilalan talouskeskus sijaitsee. Jos maatilalla ei ole talouskeskusta, hakemus toimitetaan sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jonka alueella pääosa maatilalan pelloista sijaitsee.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen vahvistaa hakijalle toimitettavalla osallistumisilmoituksen jäljennöksellä hakijan osallistumisen tukijärjestelmään.

4 §

Maidon tuotantotuen maksaminen

Meijerimaidon tuotantotukea maksetaan meijerin ilmoittamien kuukausittaisten tuotantotietojen perusteella.

Tuen maksamisen edellytyksenä kuluttajille suoraan myydystä maidosta on, että tuottaja on toimittanut suoramyynti-ilmoituksen edelliseltä tuotantojaksolta viimeistään Maaseutuviraston määräämänä ajankohtana työ- ja elinkeinokeskukselle tai Ahvenanmaan

läninhallitukselle. Tuottaja voi halutessaan hakea tuen maksua myös tuotantajaksoa lyhyemmältä ajanjaksolta jo tuottamansa litramäärän perusteella palauttamalla ennakkoilmoituksen suoramyynnistä työ- ja elinkeinokeskukseen tai Ahvenanmaan lääninhallitukseen. Suoramyynti-ilmoitus on kuitenkin aina palautettava. Ennakkoilmoituksilla mahdollisesti ilmoitettu virheellinen tuotanto korjataan vastaamaan suoramyynti-ilmoituksen tietoja ja lopullinen tuki määräytyy korjattujen tietojen perusteella.

5 §

Meijerit

Maaseutuvirasto ylläpitää luetteloa maidon tuotantotuen maksatusjärjestelmään hyväksy-

Helsingissä 17 päivänä kesäkuuta 2009

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

tyistä meijereistä. Meijerit sitoutuvat toimittamaan Maaseutuviraston vahvistamalla sitoumuksella kiintiörekisteriin maidontuottajia koskevat tuotantotiedot tuottajien edeltävän kuukauden aikana toimittamista maitomääristä ja maitomäärien rasvapitoisuuksista Maaseutuviraston vahvistamana ajankohtana.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 24 päivänä kesäkuuta 2009.

Tällä asetuksella kumotaan maidon tuotantotuen haku- ja maksatusmenettelystä 11 päivänä marraskuuta 2005 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (882/2005) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Vanhempi hallitussihteeri Katri Valjakka

N:o 441

Työ- ja elinkeinoministeriön asetus maksullisista suoritteista

Annettu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 2009

Työ- ja elinkeinoministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/92) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa (348/1994) sekä 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain (621/1999) 34 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 495/2005:

1 §

Soveltamisala

Työ- ja elinkeinoministeriön ja sen yhteydessä toimivien lautakuntien ja valtakunnan sovittelijain toimiston sekä työneuvoston, työvoimaopiston ja työvoima-asiain paikallishallinnon suoritteista peritään maksuja valtiolle tämän asetuksen mukaisesti, jollei niistä ole toisin säädetty tai määrätty. Tämän asetuksen mukaiset 2 ja 3 §:ssä tarkoitetut maksut peritään myös annetuista hylkäävistä päätöksistä.

2 §

Maksulliset julkisoikeudelliset suoritteet

Valtion maksuperustelain 6 §:ssä tarkoitetuista maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista peritään maksut oheisen maksutaulukon mukaisesti.

3 §

Liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitettuja muita suoritteita, jotka hinnoitellaan liiketaloudellisin perustein ovat:

1) toimeksiantoon perustuvat neuvonta-, koulutus-, kuntoutus-, konsultointi- ja muut kehittämispalvelut;

2) toimitilojen, kiinteistöjen ja laitteiden käyttö sekä virasto- ja toimistopalvelut ulkopuolisille;

3) julkaisut, tutkimukset, selvitykset, tilastopalvelut ja kustannuspalvelut lukuun ottamatta tapauksia, jolloin palvelut välittömästi tukevat ministeriön maksutonta toimintaa;

4) henkilöstön käyttö virkatehtäviin hallinnon ulkopuolisissa koulutus-, suunnittelu- ja muissa asiantuntijatehtävissä lukuun ottamatta tapauksia, joissa se välittömästi tukee työ- ja elinkeinoministeriön maksutonta toimintaa;

5) kirjasto- ja tietopalvelut;

6) ulkopuolisten ilmoitukset ministeriön julkaisuissa;

7) valokopiot, tulosteet ja muut jäljennökset;

8) työsuhdekeksintölautakunnan lausunnot;

9) käyttöoikeuksien sekä muiden oikeuksien väliaikainen luovuttaminen; sekä

10) muu toimeksiantoon perustuva tai siihen verrattava työ- ja elinkeinoministeriön toimialaan kuuluva suorite;

11) muut kuin julkisesta työvoimapalvelusta (1295/2002) annetun lain 4 luvun 3 §:ssä mainitut henkilöstön rekrytointiin, vä-

hentämiseen sekä henkilöstön ja työyhteisön kehittämiseen liittyvät erityispalvelut;

12) henkilöstövuokraus;

13) psykologisten testien ja muiden menetelmien, tietojärjestelmien, ohjelmien ja vastaavien suoritteiden käyttöoikeuden luovuttaminen;

14) tietojärjestelmissä olevien tietojen luovuttaminen lukuun ottamatta maksuttomaan toimintaan liittyviä tietoja;

15) työvoimaopiston tarjoamat majoituspalvelut ja muut koulutusilaisuuksiin liittyvät palvelut, jotka eivät liity työ- ja elinkeinoministeriön hallinnonalan vuotuisen henkilöstökoulutusohjelman toteutukseen;

16) toimeksiantoon perustuva aineiston lähettäminen, jos se ei sisälly aineistosta perittävään hintaan;

17) työnantajan toimeksiannosta ja hänen lukuunsa toimitettavien ennakonpidätysten, työnantajan sosiaaliturvamaksujen ja muiden työnantajan työsuhteen perusteella suoritettavien maksujen maksuliikenteen hoitaminen;

18) työnantajan toimeksiannosta ja hänen lukuunsa toimitettava palkanlaskenta ja palkanmaksu yrityksille;

19) työnantajien neuvonta maksuliikenteen hoitamisessa sekä palkanlaskennassa ja -maksussa;

Viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:n 2 momentissa tarkoitettua tiedon esille hakemisesta sekä saman lain 34 §:n 3 momentissa tarkoitettujen kopioiden ja tulosteiden antamisesta perittävistä maksuista päättää työhallinto ottaen huomioon, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 34 §:ssä säädetään.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä kesäkuuta 2009 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2009 saakka. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 2009

Elinkeinoministeri *Mauri Pekkarinen*

Taluspäällikkö *Taina Vähimaa*

MAKSUTAULUKKO

työ- ja elinkeinoministeriön maksullisista julkisoikeudellisista suoritteista

Suorite

1) kirjanpitolautakunnan tilinpäätöksen valmistumisaikaa ja tilikautta koskevat poikkeuslupapäätökset	170 €
2) muut kirjanpitolautakunnan poikkeuslupapäätökset	500 €
3) valtion tilintarkastuslautakunnan valituspäätökset	200 €
4) ote tilintarkastaja- ja tilintarkastusyhteisörekisteristä	10 €/arkilta
5) todistus tilintarkastaja- ja tilintarkastusyhteisörekisteristä	50 €
6) poikkeuslupapäätös toimia säätiön tilintarkastajana	85 €
7) ulkomaisten yritysostojen vahvistushakemusten käsittely	2 000 €
8) päätös maan rajan ylittävän, nimellisjännitteeltään vähintään 110 kilovoltin sähköjohdon rakentamislupahakemukseen	2 440 €
9) päätös maan rajan ylittävän maakaasun siirtoputken rakentamislupahakemukseen	2 440 €
10) elintarvikelakiin perustuvat poikkeuslupapäätökset	170 €
11) poikkeuslupapäätökset kuulua osakeyhtiön, asunto-osakeyhtiön tai osuuskunnan hallitukseen tai toimia niiden toimihenkilönä	85 €
12) poikkeuslupapäätökset toimia osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön perustajana	85 €
13) poikkeuslupapäätökset toimia elinkeinonharjoittajana	85 €
14) poikkeuslupapäätökset kuulua yhdistyksen tai säätiön hallitukseen tai toimia säätiön nimenkirjoittajana	85 €
15) turvavarastojen käyttölupapäätökset	170 €
16) kauppakamarisääntöjen vahvistamispäätökset	85 €
17) uuselintarvikeasetuksen 258/97/EY mukaisten hakemusten käsittelystä perittävät maksutmaksu on vähintään 2 500 €, mutta mikäli hakemuksen käsittely edellyttää keskimääräistä enemmän työaikaa, maksu määräytyy tehtyjen työtuntien mukaisesti (á 70 €/ tunti) kuitenkin siten, että maksu on enintään	25 000 €
18) päätökset arviointilaitoksen, tarkastuslaitoksen ja valtuutetun laitoksen nimeämisestä sähköturvallisuuslain nojalla	135 €
19) välipäätökset kaivoslain hakemusasioissa	20 €
20) kaivoslain hakemuksiin ja oikeuksiin liittyvät päätökset	60 €
21) kaivosrekisteriote	10 €/arkilta
22) päätös kaivoslaissa tarkoitettusta varauksesta; maksu yhdestä alueesta	170 €
23) valtauskirja	400 €
24) kaivoskirja	1 000 €

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 441

Valtion maksuperustelain (150/1992) 6 §:ssä tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista työhallinto perii omakustannusarvoa vastaavat kiinteät maksut, ovat:

25) henkilöstörahaston rekisteröinti	300 €
26) henkilöstörahaston sääntömuutoksen rekisteröinti	200 €
27) muu kuin 1 ja 2 kohdassa mainittu muutos henkilöstörahastorekisteriin	50 €
28) ote henkilöstörahastoluettelosta tai säännöistä	15 €
29) ote henkilöstörahastoluettelosta ja säännöistä	30 €
30) päätös työnteon hyväksymisestä	20 €
31) todistus palkkaturvarekisteristä	30 €

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 435—441, 2 arkkia
